

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

24 februarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Petru Moraru și Ghenadie Nicolaev,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Briceni din 10 decembrie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 iulie 2015, declarat de avocatul Ghenadie Odobescu în numele inculpatului

Costaș Dmitrii Iliia, născut la 19 decembrie 1969, originar și domiciliat s. Colicăuți, r-nul Briceni.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 11.07.2014 - 10.12.2014;

Instanța de apel: 19.01.2015 - 15.07.2015;

Instanța de recurs: 15.09.2015 - 24.02.2016.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Briceni din 10 decembrie 2014, Dmitrii Costaș a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, la muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 180 ore.

Acțiunea civilă a fost admisă, fiind dispusă încasarea de la Dmitrii Costaș în beneficiul părții vătămate Mihail Bolbocean, prejudiciul material în sumă de 9500 lei.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt, că Dmitrii Costaș, în perioada anilor 2012-2013, împreună cu o altă persoană, au sustras pe ascuns de la depozitul ce aparține lui Mihail Bolbocean, situat pe teritoriul s. Colicăuți, r-nul Briceni, 68 containere pentru păstrarea merelor, la prețul de 250 lei/bucata, în sumă totală de 17000 lei, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil.

3. **Avocatul Ghenadie Odobescu în numele inculpatului**, a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

În motivarea cerințelor, apărarea a invocat, că sentința primei instanțe este ilegală și neîntemeiată, bazată pe presupuneri, acțiunile inculpatului fiind incorect calificate, iar instanța nu a determinat subiectul infracțiunii, toate probele pe dosar fiind interpretate neobiectiv și doar în folosul acuzării, fiind astfel încălcat principiul prezumției nevinovăției garantat de art. 21 din Constituție.

Vina inculpatului urmează a fi dovedită numai prin probe incontestabile, pertinente, concludente, utile și veridice, fapt care a fost neglijat de către prima instanță.

A mai menționat că, acțiunile inculpatului au fost calificate incorect la etapa urmăririi penale, acțiuni care au fost preluate de prima instanță, iar probele apărării nu au fost luate în considerație, îngrădind astfel accesul lui Dmitrii Costaș la justiție, unicul argument fiind că probele apărării au un caracter de autoapărare, în condițiile în care probele acuzării lipsesc.

Dmitrii Costaș a fost învinuit neîntemeiat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, mai ales că nu a fost stabilit concret timpul

săvârșirii infracțiunii incriminate indicându-se „perioada 2012-2013”, mai mult, a fost indicat un alt participant, identitatea căruia nu a fost stabilită.

A specificat că, poziția instanței s-a bazat pe declarațiile exclusive a părții vătămate care nu au fost confirmate prin careva înscrieri.

A indicat că, de către acuzare nu a fost administrată nici o probă în vederea dovedirii faptului sustragerii de către inculpatul Dmitrii Costăș a tuturor celor 68 containere.

Mai mult, prima instanță a respins declarațiile inculpatului sub pretextul existenței la inculpat a unui comportament de autoapărare, însă nu a luat în considerație că, insuficiența de probe, administrarea cărora ține de obligația acuzării, se interpretează numai în favoarea persoanei trase la răspundere.

Apelantul a menționat depozițiile părții vătămate Mihail Bolbocean, care a depistat lipsa containerelor peste ani de zile; declarațiile martorului Ghenadie Vameș, care a participat doar la numărarea containerelor și nu cunoaște nimic despre săvârșirea infracțiunii de furt, cunoscând despre cele petrecute de la partea vătămată; depozițiile martorului Anatolii Gherghelinic, care a participat doar la acțiuni de urmărire penală efectuate pe dosar; depozițiile martorilor Alexandr Lunga și Vadim Rezmerița, care, la fel, nu au relatat nimic despre faptul sustragerii incriminate lui Dmitrii Costăș, iar declarațiile martorilor apărării, Ion Lebedinschii și Fiodor Lavric, au fost respinse, fiind invocate relațiile lor de rudenie cu inculpatul, deși aceștia au fost preîntâmpinați de răspunderea penală pe care o vor purta pentru darea de mărturii false.

Subsidiar a invocat că, urmărirea penală a avut un caracter pătinitor și unilateral, iar procesul în ansamblu nu a fost unul contradictoriu, partea apărării fiind lăsată într-o poziție defavorabilă pentru a-și exercita atribuțiile.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 iulie 2015, a fost respins ca nefondat apelul declarat, cu menținerea sentinței.

La adoptarea soluției date, instanța de apel a reținut, că prima instanță a respectat normele procesuale, a cercetat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală, fiind respectate prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Soluția primei instanțe privind constatarea vinovăției lui Dmitrii Costăș în săvârșirea infracțiunii imputate se bazează pe declarațiile părții vătămate, martorilor, precum și probele scrise: cererea înaintată de Mihail Bolbocean organelor de poliție la 21.10.2013 (f.d.5); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 21.10.2013, cu planșă fotografică (f.d.7-10); procesul-verbal de ridicare din 21.10.2013, prin care au fost ridicate 30 containere pentru păstrarea merelor, cu planșă fotografică (f.d.13-15); procesul-verbal de examinare a obiectului din 22.10.2013, cu planșă fotografică (f.d.20, 22); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 09.04.2014, cu planșă fotografică și schemă (f.d.59-62); procesul-verbal de percheziție din 12.06.2014, potrivit căruia a fost supus percheziției domiciliul Veronicăi Costăș (f.d.74).

Instanța de apel a specificat că, prima instanță corect a pus la baza sentinței de condamnare probele administrate și cercetate în ședința primei instanțe, a stabilit starea de fapt și vinovăția inculpatului Costăș Dmitri și just a ajuns la concluzia că acțiunile inculpatului se încadrează în prevederile art. 186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită de două sau mai multe persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

Instanța de apel a menționat, referitor la negarea vinovăției de către inculpatul

Dmitrii Costaş în săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, că, nu echivalează cu achitarea acestuia, dat fiind că sunt prezente destule probe care dovedesc vinovăţia sa în săvârşirea infracţiunii imputate.

Referitor la pedeapsa stabilită, instanţa de apel a reţinut că, prima instanţă, în conformitate cu art. art. 7, 61, 75 Cod penal, corect a apreciat măsura de pedeapsă aplicată inculpatului, ţinând cont de gradul de pericol social al faptei săvârşite, de personalitatea inculpatului, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea (nu are antecedente penale, vina nu a recunoscut, la locul de trai se caracterizează pozitiv, are la întreţinere un copil minor, prejudiciul material cauzat l-a restituit parţial părţii vătămate), astfel considerând că corijarea şi reeducarea lui Dmitrii Costaş este posibilă doar în condiţiile stabilirii unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii.

5. Avocatul Ghenadie Odobescu în numele inculpatului, în temeiul pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar hotărârile menţionate, solicitând casarea acestora cu pronunţarea unei hotărâri de achitare din motiv că fapta inculpatului nu întruneşte elementele constitutive ale infracţiunii, invocând aceleaşi motive ca şi în apel.

6. Asupra recursului declarat de apărare, a depus referinţă partea vătămată Mihail Bolbocean, care s-a expus pentru respingerea recursului ca inadmisibil, cu menţinerea hotărârilor contestate.

6.1. Procurorul, la fel, a depus referinţă, solicitând respingerea acestuia, deoarece potrivit art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanţa de recurs examinează cauza numai în limitele motivelor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece şi în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situaţia condamnatului, însă argumentele aduse de apărare nu şi-au găsit confirmare, nefiind stabilite presupusele erori invocate de recurent.

Mai mult, din conţinutul recursului rezultă că recurentul solicită reaprecierea probelor administrate, însă un asemenea temei nu se regăseşte în prevederile art. 427 Cod de procedură penală, pentru a judeca cauza în ordine de recurs.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei şi motivele invocate, luând în consideraţie şi argumentele expuse în referinţe, Colegiul penal conchide inadmisibilitatea acestuia, reieşind din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanţa de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanţei de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilităţii acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Recurentul, în recursul declarat invocă prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, potrivit căruia, hotărârile instanţei de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanţele de fond şi de apel când nu au fost întrunite elementele infracţiunii.

Aşadar, în vederea determinării dacă o asemenea eroare de drept a fost admisă în cauza dată de către instanţa de apel, instanţa de recurs, menţionează că, în urma unei analize ample a probelor verificate în instanţa de apel, se conchide faptul că, aceasta corect a reţinut încadrarea juridică a faptelor săvârşite de inculpat, fiind prezente toate elementele componente de infracţiune prevăzute la art. 186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal.

Totodată, instanţa de recurs nu va examina criticele referitoare la presupusa greşită reţinere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci

va verifica, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanța de apel, corectitudinea condamnării inculpatului Dmitrii Costăș privind învinuirea imputată acestuia prin rechizitoriu.

Prin urmare, instanța de recurs, verificând suplimentar materialele dosarului, specifică că, judecând apelul, instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă de condamnare a inculpatului Dmitrii Costăș în baza art. 186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, care este argumentată și corespunzătoare cumulului de probe administrate și nemijlocit verificate în ședințele de judecată în condițiile art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală și, totodată, care au fost just apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, în baza cărora s-a stabilit cu certitudine că inculpatul a săvârșit infracțiunea incriminată.

Totodată, Colegiul penal menționează că, aprecierea probelor ține de examinarea cauzei în fapt și în drept fie în prima instanță, fie în instanța de apel, și dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

Pe cale de consecință, în fapt, se reiterează că decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind motivată, mai mult, instanța de apel a dat răspuns la toate argumentele invocate de apelant, a apreciat just probele cercetate, specificând motivele pe care și-a întemeiat soluția adoptată, iar criticele din recursul declarat de partea apărării în acest aspect, sunt vădit neîntemeiate.

În continuare, Colegiul mai reține că criticele formulate de recurent au format obiect de discuție la judecarea cauzei penale în instanța de apel și, căroră instanța de apel, le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în pct. 4. din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea atacată în raport cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, temeiuri de casare a hotărârii atacate, nu s-au stabilit.

În atare circumstanțe, raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, rezultă că lipsesc temeiuri de drept de casare a hotărârii adoptate în cauza penală în privința inculpatului Dmitrii Costăș și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat de avocatul Ghenadie Odobescu în numele inculpatului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În corespundere cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Ghenadie Odobescu în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 iulie 2015, în cauza penală în privința lui *Costăș Dmitrii Ilia*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 24 martie 2016.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev